

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

RWR-430-502/16/MO/14

Wrocław, 26 października 2017 r.

DECYZJA Nr RWR-7/2017

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U.2017.229 j.t. z późn. zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Compass Money sp. z o.o. z siedzibą w Legnicy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Compass Money sp. z o.o. z siedzibą w Legnicy **karę pieniężną** w wysokości **10.000,00 zł** (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), co stanowi równowartość 2.260,40 euro (słownie: dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt euro 40/100), za nieudzielenie informacji, o których mowa w pkt 3 i 5 wezwania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 11 sierpnia 2016 r., w pkt 3 i 6 wezwania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 28 września 2016 r. oraz w części pkt 1 ww. wezwań, tj. w zakresie dotyczącym podania łącznej ilości zawartych umów o kredyt konsumencki, żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. RWR-405-504/16/AJ, mającego na celu wstępne ustalenie, czy w związku z działalnością Compass Money sp. z o.o. z siedzibą w Legnicy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone lub też naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2016.23 j.t. z późn. zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się obciążyć Compass Money sp. z o.o. z siedzibą w Legnicy, kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązać przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **42,00 zł** (słownie: czterdzieści dwa złote 00/100), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Postanowieniem nr 90/2016 z dnia 23 listopada 2016 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów [dalej: Prezes Urzędu] wszczął z urzędu postępowanie w sprawie

nałożenia - na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U.2017.229 j.t. z późn. zm.) [dalej: UoOKiK] - **kary pieniężnej** na Compass Money sp. z o.o. z siedzibą w Legnicy [dalej: Spółka], za nieudzielenie informacji, o których mowa w pkt 3 i 5 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 11 sierpnia 2016 r., w pkt 3 i 6 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 28 września 2016 r. oraz w pkt 1 ww. wezwań, w zakresie dotyczącym podania łącznej ilości zawartych umów o kredyt konsumencki, żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 UoOKiK, w toku postępowania wyjaśniającego mającego na celu wstępne ustalenie, czy w związku z działalnością Spółki nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone lub też naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Jednocześnie, omawianym postanowieniem zaliczono w poczet dowodów materiałów dowodowy, zebrany w trakcie postępowania wyjaśniającego o sygn. RWR-405-504/16/AJ, tj.:

- pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 28 czerwca 2016 r.,
- pismo Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 14 lipca 2016 r.,
- pismo Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 20 lipca 2016 r. wraz z załącznikami,
- pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 11 sierpnia 2016 r.,
- pismo Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 5 września 2016 r.,
- pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 8 września 2016 r.,
- pismo Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 19 września 2016 r., wraz z kopertą,
- pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 28 września 2016 r., wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru przesyłki pocztowej,
- pismo pełnomocnika Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 10 października 2016 r., wraz z załączonym pełnomocnictwem,
- pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 19 października 2016 r.,
- pismo pełnomocnika Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 24 października 2016 r.

Wskazane postanowienie, wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, doręczono Spółce w dniu 30 listopada 2016 r. Zawiadomienie zawierało wezwanie Spółki do ustosunkowania się do zarzutów przedstawionych w postanowieniu i przedstawienia stanowiska w kwestii niewykonania obowiązku przekazania informacji Prezesowi Urzędu, w toku postępowania wyjaśniającego, prowadzonego pod sygn. RWR-405-504/16/AJ - w ciągu 14 dni od dnia jego otrzymania. W odpowiedzi, pismem z dnia 13 grudnia 2016 r., Spółka oświadczyła, iż oferowane przez nią usługi nie stanowiły naruszenia przepisów UoOKiK, w związku z czym - jej zdaniem - postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji jest przedwczesne i niezasadne, co skutkować powinno jego umorzeniem. Wskazała ponadto, iż dalsze wezwania kierowane do niej w toku postępowania wyjaśniającego paraliżują ją organizacyjnie i wpływają negatywnie na bieżące funkcjonowanie.

dowód: postanowienie nr 90/2016 o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie

informacji, z dnia 23 listopada 2016 r.; zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie informacji, z dnia 23 listopada 2016 r.; pismo pełnomocnika Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 13 grudnia 2016 r.

Wskazać przy tym należy, że pismem z dnia 24 stycznia 2017 r., Spółka oznajmiła, iż dokumenty - o przesłanie których była wzywana – zostały zajęte i włączone do akt toczącego się postępowania przygotowawczego, prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Legnicy [dalej: Prokuratura], sygn. akt PO VI Ds. 15.2016.Sp(c). Zaznaczyła również, iż nie jest pośrednikiem kredytowym w rozumieniu art. 28 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2016.1528 j.t.), stąd nie podlega obowiązkowi przekazywania konsumentowi, na trwałym nośniku, informacji, o których mowa w tym przepisie. Zaznaczyła także, że nie jest zdolna do dostarczenia wzoru żadnej umowy, z uwagi na zróżnicowanie ich treści na różnych etapach swojej działalności. W ocenie Spółki, nie miała ona zatem możliwości udzielenia wnioskowanych informacji, o których mowa w wezwaniach z dnia 11 sierpnia 2016 r. oraz 28 września 2016 r.

dowód: pismo pełnomocnika Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 24 stycznia 2017 r.

Kolejnymi pismami w sprawie, Spółka podtrzymała przedstawione stanowisko, zgodnie z którym, podejmowane przez nią praktyki nie stanowiły naruszenia przepisów UoOKiK, a także, iż nie jest w stanie sprostać wymogowi dostarczenia żądanych przez Prezesa Urzędu informacji, z uwagi na prowadzone przez Prokuraturę postępowanie przygotowawcze.

dowód: pismo pełnomocnika Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 27 lutego 2017 r.; pismo pełnomocnika Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 16 czerwca 2017 r.

Pismem z dnia 5 października 2017 r., Spółka została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Nie skorzystała z powyższego uprawnienia.

dowód: pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 5 października 2017 r.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Compass Money sp. z o.o. z siedzibą w Legnicy prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000479887. Przedmiotem działalności Spółki jest między innymi działalność świadczona przez agencje inkasa i biura kredytowe.

dowód: informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców dot. Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy.

Postanowieniem nr 51/2016 z dnia 27 czerwca 2016 r., Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające, w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością Spółki nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone lub też naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

dowód: postanowienie nr 51/2016 o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, z dnia 27 czerwca 2016 r.

Pismem z dnia 28 czerwca 2016 r. (sygn. akt RWR-405-504/16/AJ/2), Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę o wszczęciu ww. postępowania wyjaśniającego i jednocześnie - na podstawie art. 50 ust. 1 UoOKiK - wezwał do nadesłania żądanych informacji i dokumentów. Żądanie zawierało wskazanie zakresu informacji, a także cel żądania oraz termin udzielenia

informacji (14 dni od dnia otrzymania pisma). Ponadto, w wezwaniu poinformowano, iż za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu (Dyrektor Delegatury działa w imieniu i z upoważnienia Prezesa) lub udzielenie informacji nieprawdziwych bądź wprowadzających w błąd, Prezes Urzędu może - zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 UoOKiK - nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro.

dowód: pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 28 czerwca 2016 r.

Na powyższe wezwanie, Spółka odpowiedziała pismem z dnia 14 lipca 2016 r., otrzymanym w dniu 18 lipca 2016 r. oraz pismem z dnia 20 lipca 2016 r., otrzymanym w dniu 21 lipca 2016 r.

dowód: pismo Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 14 lipca 2016 r.; pismo Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 20 lipca 2016 r. wraz z załącznikami

W wyniku analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz przedstawionych przez Spółkę informacji, stwierdzono konieczność uzyskania kolejnych wyjaśnień. Wobec powyższego, pismem z dnia 11 sierpnia 2016 r. (RWR-405-504/16/AJ/MO/5), na podstawie art. 50 ust. 1 UoOKiK, Prezes Urzędu wezwał Spółkę do nadestania - wskazanych w tym piśmie - następujących informacji i dokumentów:

- 1) przedstawienia stosowanego obecnie wzorca umowy kredytu konsumenckiego oraz przestanie po jednej kopii takiej umowy z każdego miesiąca 2016 roku, podania łącznej ilości zawartych umów kredytu konsumenckiego oraz wskazania mediany kwoty takiego kredytu,
- 2) przedstawienia wypełnionego przez Spółkę formularza informacyjnego przekazywanego konsumentowi przed zawarciem umowy kredytu konsumenckiego,
- 3) udzielenia informacji, czy Spółka oferuje konsumentom możliwość zawarcia umowy depozytu nieprawidłowego, a w razie udzielenia pozytywnej odpowiedzi - przestanie wzorca umowy depozytu nieprawidłowego oraz po jednej kopii takiej umowy z każdego miesiąca 2016 roku, podania terminu daty początkowej i końcowej stosowania wzorca, wskazania mediany kwot przekazywanych Spółce przez konsumentów i podania łącznej ilości zawartych umów oraz kwoty środków pieniężnych zgromadzonych przez Spółkę w związku z taką umową,
- 4) udzielenia informacji dotyczących rodzaju i ilości poszczególnych umów zawartych przez konsumentów ze Spółką oraz konsumentów z kredytodawcami, w związku z wykonywaniem przez Spółkę działalności pośrednictwa kredytowego oraz udzielenia informacji dotyczącej ilości przypadków, w których w ramach prowadzenia tej działalności doszło do zawarcia przez konsumentów umów kredytu z więcej niż jednym bankiem jednocześnie oraz przedstawienia dokumentacji dotyczących ww. przypadków,
- 5) wskazania sposobu wypełniania przez Spółkę obowiązku zawartego w art. 28 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 j.t. ze zm.) oraz przedstawienia kopii informacji przekazywanych konsumentom w związku z tą okolicznością.

W wezwaniu określono również cel żądania ich przekazania, termin udzielenia informacji (14 dni od dnia otrzymania pisma) oraz pouczone o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

dowód: pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 11 sierpnia

2016 r.

Spółka, pismem z dnia 5 września 2016 r., otrzymanym w dniu 6 września 2016 r.,awnioskowała o przedłużenie określonego terminu do złożenia wyjaśnień o kolejne 14 dni (do dnia 19 września 2016 r.), na co wyrażono zgodę pismem z dnia 8 września 2016 r. (RWR-405-504/16/AJ/MO/7).

dowód: pismo Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 5 września 2016 r., pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 8 września 2016 r.

Odpowiadając na powyższe wezwanie (w przedłużonym terminie), pismem wystanym w dniu 21 września 2016 r., doręczonym w dniu 23 września 2016 r., Spółka nie zajęła stanowiska co do większości żądanych przez Prezesa Urzędu wyjaśnień, tj. w pkt 3 i 5 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 11 sierpnia 2016 r. oraz w części pkt 1 wezwania, tj. w zakresie dotyczącym podania łącznej ilości zawartych umów o kredyt konsumencki.

dowód: pismo Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 19 września 2016 r. wraz z kopertą.

Mając to na uwadze, Prezes Urzędu, pismem z dnia 28 września 2016 r. (RWR-405-504/16/AJ/MO/9), ponownie wezwał Spółkę - na podstawie art. 50 ust. 1 UoOKiK - do przedstawienia informacji w zakresie pokrywającym się z żądaniami wyartykułowanymi w wezwaniu z dnia 11 sierpnia 2016 r., tj. do:

- 1) przedstawienia stosowanego obecnie wzorca umowy o kredyt konsumencki w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2014.1497 j.t. z późn. zm.) [dalej: umowa o kredyt konsumencki] oraz przesłanie po jednej kopii takiej umowy z każdego miesiąca 2016 roku, a także podania łącznej ilości zawartych umów o kredyt konsumencki i wskazania mediany kwoty takiego kredytu;
- 2) przedstawienia przykładowego, wypełnionego przez Spółkę formularza informacyjnego, przekazywanego konsumentowi przed zawarciem umowy o kredyt konsumencki;
- 3) wskazania daty początkowej oraz końcowej, w której Spółka oferowała konsumentom możliwość zawarcia umowy depozytu nieprawidłowego oraz przesłanie wzorca umowy depozytu nieprawidłowego wraz z jedną kopią takiej umowy z każdego miesiąca, w którym była zawierana, a także wskazania mediany kwot przekazywanych Spółce przez konsumentów i podania łącznej ilości zawartych umów oraz kwoty środków pieniężnych zgromadzonych przez Spółkę w związku z taką umową;
- 4) wskazania, z jakimi pośrednikami kredytowymi aktualnie współpracuje Spółka oraz przesłania kopii umów regulujących warunki tej współpracy;
- 5) wskazania liczby konsumentów, którzy w ramach prowadzenia przez Spółkę działalności pośrednictwa kredytowego zawarli umowę kredytu z więcej niż jednym bankiem jednocześnie oraz przedstawienie dokumentacji (m.in. umów wraz z załącznikami, zawartych przez konsumentów z bankami) obejmującej 10 wybranych przypadków w tym zakresie;
- 6) wskazania sposobu wypełniania przez Spółkę obowiązku zawartego w art. 28 ww. ustawy o kredycie konsumenckim oraz przedstawienia przykładowej kopii informacji przekazywanych konsumentom na trwałym nośniku, w związku z tą okolicznością;
- 7) wskazania, w jaki sposób wygląda realizacja przez Spółkę oświadczenia zawartego na stronie internetowej Spółki (<http://compassmoney.pl/>), tj. „Compass Money od 20 sierpnia 2014 roku współpracuje z Komisją Nadzoru Finansowego. Także zgodnie z obowiązującym prawem firma działa w zgodzie z przepisami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dotyczących interesów klientów”;
- 8) wyjaśnienia, dlaczego w piśmie z dnia 19.09.2016 r. Spółka oświadczyła, że „Spółka w

swojej ofercie nie posiada produktu – kredyt konsumencki”, podczas gdy z przestanych przez Spółkę wzorców umownych wynika, że zawierała ona w 2015 r. z klientami umowy zwane jako „UMOWA KREDYTU KONSUMENCKIEGO”.

W ponownym wezwaniu również określony został cel żądania ich przekazania, termin udzielenia informacji (7 dni od dnia otrzymania pisma) oraz zawarte zostało pouczenie o możliwości nałożenia przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę - w drodze decyzji – kary, zgodnie z treścią art. 106 ust. 2 UoOKiK.

dowód: pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 28 września 2016 r., wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru przesyłki pocztowej

Wnioskiem z dnia 10 października 2016 r., otrzymanym w dniu 13 października 2016 r., Spółka, działająca przez pełnomocnika, poprosiła (podobnie jak przy poprzednim wezwaniu) o przedłużenie wyznaczonego terminu na złożenie wyjaśnień o kolejne 14 dni (do dnia 24 października 2016 r.), na co wyrażono zgodę, informując ją o tym w piśmie z dnia 19 października 2016 r. (RWR-405-504/16/AJ/MO/11).

dowód: pismo pełnomocnika Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 10 października 2016 r., wraz z załączonym pełnomocnictwem; pismo Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu z dnia 19 października 2016 r.

Odpowiadając na ostatnie wezwanie, Spółka w piśmie z dnia 24 października 2016 r., otrzymanym w dniu 26 października 2016 r., nie udzieliła jednakże odpowiedzi na wszystkie pytania Prezesa Urzędu. W dalszym ciągu bowiem, nie uzyskano od Spółki informacji, o których mowa w pkt 3 i 5 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 11 sierpnia 2016 r., w pkt 3 i 6 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 28 września 2016 r. oraz w pkt 1 ww. wezwań, w zakresie dotyczącym podania łącznej ilości zawartych umów o kredyt konsumencki.

dowód: pismo pełnomocnika Compass Money sp. z o.o. z/s w Legnicy z dnia 24 października 2016 r.

Wobec powyższego, postanowieniem nr 90/2016 z dnia 23 listopada 2016 r., Prezes Urzędu wszczął postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji.

dowód: postanowienie nr 90/2016 o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary za nieudzielenie informacji z dnia 23 listopada 2016 r.

Z uwagi na przedstawione w toku niniejszego postępowania twierdzenie Spółki (w piśmie z dnia 24 stycznia 2017 r.), iż nie posiada ona wnioskowanych przez Prezesa Urzędu dokumentów, w dniu 7 lutego 2017 r. wystosowano zapytanie do Prokuratury, w celu potwierdzenia tych informacji. Pismem z dnia 20 lutego 2017 r., Prokuratura odpowiedziała, iż nadzoruje śledztwo o sygn. akt PO VI Ds. 15.2016/Sp(c), wszczęte w dniu 13 kwietnia 2016 r. Jednocześnie zaznaczyła, że dokumentacja księgowa i bankowa Spółki - w tym umowy depozytu nieprawidłowego w oryginale – zostały zabezpieczone w dniu 19 kwietnia 2016 r. W ocenie Prokuratury, w toku postępowania nie doszło jednakże do zabezpieczenia wzorców umów. Tym niemniej, wraz z pismem z dnia 25 kwietnia 2017 r., przekazano do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury we Wrocławiu, 16 kopii umów depozytu nieprawidłowego, zawartych przez Spółkę w 2016 r.

dowód: pismo Prokuratury Okręgowej w Legnicy z dnia 20 lutego 2017 r.; pismo Prokuratury Okręgowej w Legnicy z dnia 25 kwietnia 2017 r., wraz z załączonymi kopiami umów depozytu nieprawidłowego.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Ad I. Zgodnie z art. 50 ust. 1 UoOKiK, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. W ust. 2 ww. przepisu przewidziano, iż żądanie takie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 UoOKiK jest wiążące dla adresata tego żądania (przedsiębiorcy). Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanych informacji, nawet gdy uważa, że nie są one konieczne¹.

W uzasadnieniu wyroku z 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 UoOKiK. W tym samym wyroku, Sąd Najwyższy wskazał również, że kara za nieudzielenie informacji jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Zdaniem Sądu Najwyższego, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem.

Stosownie do art. 4 pkt 1 UoOKiK, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie więc z treścią art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.2016.1829 j.t. z późn. zm.), za przedsiębiorcę uznaje się między innymi osobę prawną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. W niniejszym postępowaniu podmiot będący stroną postępowania posiada status przedsiębiorcy, gdyż prowadzi działalność na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Zachowania niniejszego podmiotu podlegają zatem kontroli dokonywanej na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym, spoczywał na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 UoOKiK.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego o sygn. RWR-405-504/16/AJ, Prezes Urzędu trzykrotnie skierował do Spółki wezwanie do udzielenia informacji, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 UoOKiK. Korespondencja została prawidłowo doręczona. Wezwania Prezesa Urzędu odpowiadały wszystkim wymogom określonym w art. 50 ust. 2 UoOKiK – wskazany był zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawarto w nich pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

¹ Tak np. Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 maja 2016 r., sygn. akt VI ACa 630/15.

Spółka nie udzieliła jednak odpowiedzi na wszystkie z punktów, jakie znajdowały się w wezwaniach z dnia 11 sierpnia 2016 r. oraz 28 września 2016 r., wystosowanych do niej w toku postępowania wyjaśniającego.

Mając powyższe na uwadze należało rozważyć nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej o jakiej mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 UoOKiK. Zgodnie z tym przepisem, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 UoOKiK.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 UoOKiK odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na danego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes Urzędu.

W przedmiotowej sprawie, Spółka nie udzieliła przed wszczęciem postępowania o nałożenie kary pieniężnej informacji, o których mowa w pkt 5 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 11 sierpnia 2016 r., w pkt 6 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 28 września 2016 r. oraz w pkt 1 ww. wezwań, w zakresie dotyczącym podania łącznej ilości zawartych umów o kredyt konsumencki, ani też nie poinformowała o niemożliwości udzielenia informacji, o których mowa w pkt 3 ww. wezwań Prezesa Urzędu. Zauważyć przy tym należy, iż w zakres żądanych przez Prezesa Urzędu informacji wchodzi zarówno te, które stanowią bezpośrednie wypełnienie obowiązku, wskazanego w treści żądania, jak i te, które przyczyniają się do osiągnięcia wiedzy o braku możliwości ich uzyskania. Jak wynika z okoliczności sprawy, wszczęcie przez Prokuraturę postępowania wobec Spółki wpłynęło jedynie częściowo na niemożność bezpośredniego wypełnienia żądanych przez Prezesa Urzędu obowiązków - tj. w ramach pkt 3 ww. wezwań, natomiast nie miało ono wpływu na wykonanie pozostałych punktów, o których mowa w tych wezwaniach. Mając to na uwadze uznać należy, iż stan faktyczny uzasadnia skorzystanie z omawianego środka represji. Brak informacji uniemożliwił bowiem zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, a tym samym efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego (o czym szerzej będzie mowa poniżej).

W przypadku uznania przez Prezesa Urzędu, że okoliczności sprawy przemawiają za nałożeniem na przedsiębiorcę kary pieniężnej, kara nakładana w związku z nieudzieleniem wyjaśnień w wyznaczonym terminie winna spełniać różne funkcje, a w szczególności:

- funkcję dyscyplinującą, gdyż istnieje potencjalna możliwość jej nałożenia, a więc przedsiębiorca powinien tę okoliczność uwzględnić, jeżeli będzie chciał uchylić się od ustawowego obowiązku udzielania informacji,
- funkcję represyjną, gdyż nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji,
- funkcję prewencyjną, gdyż ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcić do naruszania prawa zarówno przedsiębiorcę, który nie spełnił omawianego obowiązku, jak i innych przedsiębiorców,
- funkcję edukacyjną, gdyż stanowi jeden z elementów uświadamiania przedsiębiorców, co do ich ustawowych obowiązków.

W interesie Prezesa Urzędu leży bowiem zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Zaprezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie również w najnowszym orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów².

Art. 106 ust. 2 pkt 2 UoOKiK nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu. Ustalając wysokość kary, Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną oraz prewencyjną jak również edukacyjną i dyscyplinującą wobec przedsiębiorcy. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, Prezes Urzędu powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ust. 1 UoOKiK, a więc uwzględnić w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a w przypadku kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 UoOKiK - Prezes Urzędu uwzględni także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania (art. 111 ust. 1 pkt 3 UoOKiK). Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie, o czym stanowi art. 111 ust. 2 UoOKiK.

W świetle zamieszczonego w wezwaniach pouczenia o sankcjach, uzasadnione jest stwierdzenie, że Spółka miała świadomość skutków nieudzielenia informacji w postaci ewentualności nałożenia kary pieniężnej, gdyż była o tym w sposób jednoznaczny poinformowana. W ocenie Prezesa Urzędu, poprzez nieudzielenie informacji, Spółka umyślnie zmierzała do utrudnienia lub uniemożliwienia prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Powyższą ocenę uzasadnia fakt, iż pomimo nieprzekazywania konsumentom informacji, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, Spółka nie poinformowała o tym Prezesa Urzędu. Okoliczność ta była zatem wiadoma Spółce już w momencie otrzymania pierwszego z wezwań. Zwrócić należy także uwagę, iż obliczając - podaną w piśmie z dnia 24 października 2016 r. - medianę kwoty kredytu konsumenckiego z 2016 r., Spółka najpóźniej z tą datą, musiała znać ilość zawartych w tym okresie umów o kredyt konsumencki. Możliwość udzielenia ww. informacji nie wiązała się więc z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami, a także nie była zależna od działań podejmowanych przez odrębne podmioty. Spółka nie poinformowała ponadto o postępowaniu przygotowawczym, jakie prowadzi wobec niej Prokuratura. W kontekście oceny omawianych działań pod kątem umyślności dokonanych naruszeń ma to istotne znaczenie, gdyż w ocenie Spółki, zajęcie dokumentów (w tym umów depozytu nieprawidłowego), skutecznie uniemożliwiło jej spełnienie żądań, wskazanych w pkt 3 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 11 sierpnia 2016 r. oraz z dnia 28 września 2016 r. Spółka miała jednakże możliwość znacznie wcześniejszego poinformowania zarówno o toczącym się w Prokuraturze postępowaniu, jak i fakcie nieprzekazywania konsumentom informacji, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim oraz podania ilości zawartych w 2016 r. umów o kredyt konsumencki. Co więcej, z otrzymanych od Prokuratury na późniejszym etapie postępowania informacji wynikało, że - w jej ocenie - nie doszło do zabezpieczenia przez nią wzorców umów. Niemniej jednak, wskutek niewiedzy o ww. okolicznościach, Prezes Urzędu w dalszym ciągu kierował więc do Spółki kolejne wezwania. Co więcej, składane wnioski o przedłużenie terminu do udzielenia odpowiedzi na wezwania świadczyły o tym, że Spółka je przekazała, tylko w dłuższym, niż wyznaczony przez Prezesa Urzędu, terminie. Ponadto, udzielane przez Spółkę odpowiedzi stwarzały wrażenie, że zamierza ona przekazać wnioskowane wyjaśnienia, czego przykładem jest stosowanie takich wyrażen jak „Pozostałe dokumenty i wyjaśnienia zostaną nadesłane możliwie szybko”

² Tak np.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 17 maja 2016 r., sygn. akt VI ACa 630/15; wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 27 lutego 2015 r., sygn. akt XVII AmA 149/13.

(pismo Spółki z dnia 24 października 2016 r.) oraz „należyte przygotowanie dokumentacji i statystyk powoduje wyłączenie części pracowników od ich normalnych, codziennych obowiązków w Spółce” (pismo Spółki z dnia 23 listopada 2016 r.). Zasadny jest tym samym wniosek, że nie udzielając pełnych informacji, Spółka dążyła do uchylenia się od odpowiedzialności za działania, które mogły zostać zakwestionowane przez Prezesa Urzędu pod względem ich zgodności z przepisami prawa. Umyślność działania Spółki została uznana w niniejszej sprawie za okoliczność obciążającą.

Brak wcześniejszego naruszenia przepisów UoOKiK nie może być uznawany za okoliczność łagodzącą przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, gdyż stosownie do art. 50 ust. 1 UoOKiK, na przedsiębiorcy ciąży obowiązek przekazania wszystkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Nieudzielenie odpowiedzi przez Spółkę uniemożliwiło zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego w odpowiednim terminie, utrudniając efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Tylko kompletny materiał dowodowy pozwoliłby na pełną analizę sprawy. W przypadku podejrzenia, że mogło dojść do stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, konieczne jest bowiem zgromadzenie pełnych informacji na temat działalności przedsiębiorcy. Informacje, o przedstawienie których Spółka była proszona, dotyczyły kwestii umów depozytu nieprawidłowego, formularza informacyjnego, jaki pośrednik kredytowy zobowiązany jest przedstawić konsumentom przed zawarciem umowy kredytu oraz ilości zawartych w 2016 r. umów o kredyt konsumencki. Umożliwienie zapoznania się przez Prezesa Urzędu z wzorcami umów depozytu nieprawidłowego, stanowiło kwestię niezbędną dla oceny, czy działalność Spółki w tym zakresie mogła naruszać zbiorowe interesów konsumentów oraz/lub czy stosowano w tych umowach niedozwolone postanowienia umowne. Przekazanie wzorców tych umów, wskazanie terminu daty początkowej i końcowej stosowania wzorca takiej umowy, mediany kwot przekazywanych Spółce przez konsumentów w związku z jej zawarciem oraz kwoty środków pieniężnych, jakie Spółka zgromadziła z tego tytułu - miały na celu określenie skali ewentualnie stwierdzonych naruszeń, poczynionych przez Spółkę w związku z produktem depozytu nieprawidłowego oraz jednoczesne dostarczenie wszelkich zmian w praktyce Spółki, w okresie, w którym oferowała jego zawarcie konsumentom. Oświadczenie Spółki, ograniczające się jedynie do podania informacji o wycofaniu depozytu nieprawidłowego z oferty, nie jest zatem odpowiedzią na pytania, jakie zawarł w swoich wezwaniach Prezes Urzędu. Odnosząc się do konieczności otrzymania wyjaśnień w zakresie wypełniania przez Spółkę obowiązku przewidzianego w art. 28 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, wskazać należy, iż nie jest możliwe stwierdzenie jego w inny sposób, aniżeli poprzez przedstawienie kopii informacji przekazywanych konsumentom w związku z tą okolicznością. Podanie łącznej ilości zawartych w 2016 r. umów o kredyt konsumencki, o co wnioskowano w pkt 1 obu ww. wezwań, miało natomiast na celu określenie skali ewentualnie stwierdzonych naruszeń – w zakresie oferowanych umów kredytu konsumenckiego. Powyższe dane były niezbędne do osiągnięcia celu postępowania wyjaśniającego, jakim jest wstępne ustalenie, czy w związku z działalnością Spółki nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone lub też naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Zaniechanie przedsiębiorcy utrudniło zatem zakończenie postępowania wyjaśniającego w terminie określonym w art. 48 ust. 4 ustawy UoOKiK. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie dłużej niż 5

miesiący od dnia jego wszczęcia.

W analizowanej sprawie, proces pozyskiwania materiału dowodowego, w związku z brakiem odpowiedzi Spółki na kierowane do niej wezwania, został przedłużony co najmniej o 4 miesiące. Jeżeli bowiem Spółka nie przekazywała konsumentom informacji, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim bądź też miała możliwość podania ilości zawartych w 2016 r. umów o kredyt konsumencki - to była zobowiązana do udzielenia tej informacji Prezesowi Urzędu. Jeżeli natomiast nie była w stanie sprostać żądaniom przedstawionym w wezwaniach, zobligowana była do poinformowania Prezesa Urzędu o zaistniałej przeszkodzie. Gdyby wskazane informacje dotarły do wiadomości Prezesa Urzędu w wyznaczonym przez niego terminie do udzielenia informacji na wezwanie z dnia 11 sierpnia 2016 r. (który został na wniosek Spółki dodatkowo przedłużony), to już od 19 września 2016 r. możliwe byłoby podjęcie dalszych działań w sprawie w tym zakresie. Tymczasem, aż do sporządzenia pisma z dnia 24 stycznia 2017 r., Spółka zaniechała poinformowania Prezesa Urzędu o zaistniałych okolicznościach, wskutek czego, niemożliwe było do tego czasu m.in. wystąpienie do Prokuratury o udostępnienie niezbędnej dla przedmiotowej sprawy dokumentacji.

Mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy Prezes Urzędu nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości **10.000,00 zł** (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), co stanowi równowartość 2.260,40 euro (słownie: dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt euro 40/100). Kara ta stanowi zaledwie 0,0045 % maksymalnego wymiaru kary.

Stosownie do art. 5 UoOKiK, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Wartość euro do ustalenia wysokości kary została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 30 grudnia 2016 r.³, zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,4240 zł.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia przedsiębiorcy, zaś jej wysokość powinna być na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom art. 50 UoOKiK. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie I. sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Ad II. Zgodnie z art. 80 UoOKiK, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 UoOKiK, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

W tym miejscu należy wskazać, iż postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte na podstawie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego

³ <http://www.nbp.pl/home.aspx?navid=archa&c=/ascx/tabarch.ascx&n=a252z161230>

(Dz.U.2016.23 j.t. z późn. zm.) [dalej: KPA], w brzmieniu określonym przed wejściem w życie - w dniu 1 czerwca 2017 r. - nowelizującej ją ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2017.935) [dalej: Ustawa zmieniająca]. Zgodnie z przepisem art. 16 Ustawy zmieniającej, do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy KPA w brzmieniu dotychczasowym, z tym że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a-96n KPA w brzmieniu ustalonym w art. 1 Ustawy zmieniającej. W konsekwencji, do zakończenia niniejszego postępowania oraz podstaw wydania decyzji administracyjnej, zastosowanie znalazły odpowiednie przepisy KPA w brzmieniu sprzed dnia 1 czerwca 2017 r.

Zgodnie z art. 263 § 1 KPA, do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Zgodnie z art. 264 § 1 KPA, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu, w punkcie I. sentencji decyzji, stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania. W związku z powyższym postanowiono obciążyć przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości **42,00 zł** (słownie: czterdzieści dwa złote 00/100).

Koszty postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 UoOKiK oraz na podstawie art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U.2016.1822 j.t. z późn. zm.) [dalej: KPC] – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu (50-224 Wrocław, pl. Strzelecki 25).

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II. niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 UoOKiK w związku z art. 479³² § 1 i 2 KPC i na podstawie art. 264 § 2 KPA w zw. z art. 83 UoOKiK, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu (50-224 Wrocław, pl. Strzelecki 25).

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury Urzędu we Wrocławiu
Elżbieta Kołodziej

Otrzymuje:
(...)